

**BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS
VOOR DE 36STE WERELDJONGERENDAG
21 november 2021**

“Sta op! Ik stel u aan tot getuige van wat u gezien hebt” (vgl. Hand. 26, 16)

Beste jongeren!

Ik wil jullie nogmaals bij de hand nemen terwijl we samen onze spirituele pelgrimstocht voortzetten op weg naar de Wereldjongerendagen in Lissabon in 2023.

Vorig jaar, kort voor de pandemie zich verspreidde, ondertekende ik de boodschap met als thema: "Jongeman, ik zeg je, sta op!" (Luc. 7,14). In zijn voorzienigheid wilde de Heer ons reeds voorbereiden op de zeer moeilijke uitdaging die wij zouden gaan doormaken.

In heel de wereld moesten wij het leed van het verlies van zovele dierbaren en het sociale isolement onder ogen zien. De gezondheids crisis heeft jullie, jongeren, die van nature op de buitenwereld gericht zijn, er ook van weerhouden naar school, universiteit en werk te gaan om elkaar te ontmoeten. Jullie kwamen in moeilijke situaties terecht die jullie niet eerder gekend hebben. Degenen die minder voorbereid waren en geen steun hadden, voelden zich gedesoriënteerd. Gezinsproblemen kwamen in veel gevallen naar voren, evenals werkloosheid, depressie, eenzaamheid en verslavingen. Om nog maar te zwijgen van opgehoopte stress, spanningen en woede-uitbarstingen en toename van geweld.

Maar godzijdank is dit niet de enige kant van de medaille. De beproeving heeft ons onze zwakheden getoond, maar heeft ook onze deugden aan het licht gebracht, waaronder een neiging tot solidariteit. Over de hele wereld hebben wij veel mensen, waaronder veel jongeren, zien vechten voor het leven, hoop zien zaaien, opkomen voor vrijheid en gerechtigheid, zagen we vreedstichters en bruggenbouwers.

Als een jongere valt, valt in zekere zin heel de mensheid. Maar het is ook waar dat wanneer een jongere opstaat, het is alsof de hele wereld weer opstaat. Beste jonge mensen, wat een groot potentieel ligt er in jullie handen! Wat een kracht dragen jullie in je hart!

Ook vandaag zegt God opnieuw tegen ieder van jullie: "Sta op!". Ik hoop van ganser harte dat deze boodschap ons zal helpen om ons voor te bereiden op nieuwe tijden, op een nieuwe bladzijde in de geschiedenis van de mensheid. Maar er is geen kans

op een nieuw begin zonder jullie, beste jongeren. Om er weer bovenop te komen, heeft de wereld jullie kracht, jullie enthousiasme en jullie passie nodig. In die zin zou ik samen met jullie willen nadenken over de passage uit de Handelingen van de Apostelen waarin Jezus tot Paulus zegt: "Sta op! Ik maak u tot getuige van wat gij gezien hebt" (Hand. 26, 16).

Paulus als getuige voor de koning

Het vers dat de inspiratiebron vormt voor het thema van de Wereldjongerendag 2021 is ontleend aan het getuigenis van Paulus voor koning Agrippa, toen hij in de gevangenis zat. Paulus, eens een vijand en vervolger van christenen, staat nu terecht om zijn geloof in Christus. Ongeveer vijftientig jaar later vertelt de apostel zijn verhaal over zijn levensveranderende ontmoeting met Christus.

Paulus bekent dat hij in het verleden christenen had vervolgd, totdat op een dag, toen hij op weg was naar Damascus om enkelen van hen te arresteren, een licht "helderder dan de zon" hem en zijn reisgenoten omgaf (vgl. Hand. 26, 13), maar hij alleen hoorde "een stem": Jezus sprak tot hem en noemde hem bij zijn naam.

"Saul, Saul!"

Laten we deze gebeurtenis samen uitdiepen. Door hem bij zijn naam te noemen, maakt de Heer Saul duidelijk dat Hij hem persoonlijk kent. Het is alsof hij tot hem zegt: "Ik weet wie je bent, ik weet wat je van plan bent, maar toch richt ik mij tot jou. Hij roept hem tweemaal, als teken van een bijzondere en zeer belangrijke roeping, zoals hij had gedaan met Mozes (vgl. Ex 3,4) en met Samuël (vgl. 1 Sam 3,10). Op de grond vallend erkent Saul dat hij getuige is van een goddelijke manifestatie, een machtige openbaring, die hem omverwerpt, maar hem niet vernietigt; integendeel, hij wordt bij zijn naam geroepen.

In feite verandert alleen een persoonlijke en niet anonieme ontmoeting met Christus iemands leven. Jezus laat zien dat hij Saul goed kent, dat hij hem "door en door kent". Ook al is Saul een vervolger, ook al is zijn hart vervuld met haat tegen christenen, Jezus weet dat dit voortkomt uit onwetendheid en wil in hem zijn barmhartigheid tonen. Het zal deze genade zijn, deze onverdiende en onvoorwaardelijke liefde, die het licht zal zijn dat het leven van Saul radicaal verandert.

"Wie bent U, Heer?"

Geconfronteerd met deze mysterieuze aanwezigheid die hem bij naam roept, vraagt Saul: "Wie bent U, Heer?" (Handelingen 26,15). Deze vraag is uiterst belangrijk en wij moeten allen deze vraag op een bepaald moment in ons leven stellen. Het volstaat niet dat we anderen over Christus hebben horen spreken, het is noodzakelijk dat we persoonlijk met Hem spreken. Dit is wat bidden eigenlijk is. Het is rechtstreeks tot Jezus spreken, ook als in ons hart nog chaos heerst, onze geest vol twijfel is of zelfs minachting voor Christus en de christenen. Ik hoop dat elke jongere, vanuit het diepst van zijn hart, deze vraag zal stellen: "Wie bent U, Heer?".

We kunnen er niet van uitgaan dat iedereen Jezus kent, zelfs niet in het tijdperk van het internet. De vraag die veel mensen aan Jezus en aan de Kerk stellen is juist deze: "Wie bent U?". In het hele verhaal van de roeping van Paulus is dit de enige keer dat Paulus spreekt. En op zijn vraag antwoordt de Heer onmiddellijk: "Ik ben Jezus, die gij vervolgt" (ibid.).

"Ik ben Jezus, die gij vervolgt!"

Door dit antwoord onthult Jezus aan Saul een groot mysterie: dat hij zich identificeert met de Kerk, met de christenen. Tot dan toe had Saul niets van Christus gezien, behalve de gelovigen die hij in de gevangenis had opgesloten (vgl. Hand. 26, 10), voor wier doodvonnis hij zelf had ingestemd (ibid.). En hij had gezien hoe christenen het kwade met het goede beantwoordden, haat met liefde, en onrecht, geweld, laster en vervolging aanvaardden omwille van de naam van Christus. Dus in zekere zin had Saul op de een of andere manier - zonder het te weten - Christus ontmoet: hij had Hem ontmoet in christenen!

Hoe dikwijls hebben wij mensen niet horen zeggen: "Jezus ja, Kerk nee", alsof het ene een alternatief zou kunnen zijn voor het andere. Je kunt Jezus niet kennen als je de Kerk niet kent. Men kan Jezus niet kennen zonder de broeders en zusters van zijn gemeenschap. Men kan zich niet ten volle christen noemen als men de kerkelijke dimensie van het geloof niet beleeft.

"Gij treft uzelf hard door achteruit tegen de prikkel te slaan"

Dit zijn de woorden die de Heer tot Saul richt nadat hij op de grond is gevallen. Maar het is alsof Hij al langer op geheimzinnige wijze tot hem sprak, en Saul naar zich toe trachtte te trekken, en dat Saul zich daartegen verzette. Onze Heer richt diezelfde milde "berisping" tot iedere jongere die afdwaalt: "Hoe lang zul je van Mij wegvlugten? Waarom hoor je me niet roepen? Ik wacht op je terugkeer. Zoals de profeet Jeremia, zeggen wij soms: "Ik wil er niets meer van weten" (Jer. 20, 9). Maar in het hart van ieder van ons is Hij er als een brandend vuur: zelfs als wij proberen het te bedwingen, kunnen wij het niet, want het is sterker dan wij zijn.

De Heer kiest iemand die Hem zelfs vervolgt, die Hem en de Zijnen volledig vijandig gezind is. Maar niemand is in Gods ogen verloren. Door een persoonlijke ontmoeting met Hem is het altijd mogelijk om opnieuw te beginnen. Geen jongere is buiten het bereik van Gods genade en barmhartigheid. Hoeveel jongeren hebben niet de hartstocht om zich te verzetten en tegen de stroom in te gaan, maar dragen verborgen in hun hart de behoefte om zich te engageren, om met al hun kracht lief te hebben, om zich met een zending te identificeren! Jezus ziet precies dit in de jonge Saul.

Erkenning van eigen blindheid

Wij kunnen ons voorstellen dat Saul, vóór zijn ontmoeting met Christus, in zekere zin "vol van zichzelf" was en zichzelf "groot" achtte vanwege zijn morele integriteit, zijn ijver, zijn afkomst, zijn cultuur. Hij was er zeker van dat hij gelijk had. Maar wanneer de Heer zich aan hem openbaart, wordt hij "tegen de grond geworpen" en ontdekt dat hij blind is. Plotseling ontdekt hij dat hij niet in staat is te zien, niet alleen

lichamelijk maar ook geestelijk. Zijn zekerheden wankelen. In zijn ziel voelt hij dat wat hem zo hartstochtelijk dreef - de ijver om christenen uit te roeien - volkomen verkeerd was. Hij beseft dat hij de absolute waarheid niet in pacht heeft, maar er ver van verwijderd is. En, samen met zijn zekerheden, valt zijn "grootheid". Plotseling vindt hij zichzelf verloren, kwetsbaar, "klein".

Deze nederigheid - het besef van de eigen beperktheid - is fundamenteel! Zij die ervan overtuigd zijn dat zij alles weten over zichzelf, anderen en zelfs over religieuze waarheden, zullen het moeilijk vinden Christus te ontmoeten. Saul, die blind was geworden, verloor zijn referentiepunten. Alleen gelaten in het donker, was het enige wat hem duidelijk was, het licht dat hij zag en de stem die hij hoorde. Wat een paradox: juist wanneer iemand erkent dat hij blind is, begint hij te zien!

Na zijn verpletterende ervaring op de weg naar Damascus gaf Saul er de voorkeur aan Paulus genoemd te worden, wat "kleintje" betekent. Dit is geen bijnaam of een "artiestennaam" zoals tegenwoordig gebruikelijk is. Door de ontmoeting met Christus voelde hij zich werkelijk zo. Door deze ontmoeting werd alles afgebroken wat hem verhinderde zichzelf echt te leren kennen. Over zichzelf zei hij: "Want ik ben de minste van de apostelen, en ik ben het niet waard apostel genoemd te worden, omdat ik de Kerk van God vervolgd heb" (1 Kor. 15, 9).

De heilige Thérèse van Lisieux herhaalde, net als andere heiligen, graag dat nederigheid de waarheid is. Vandaag de dag zijn er zoveel "verhalen" die onze dagen opsmukken, vooral op social media, vaak knap geconstrueerd met achtergrondbeelden en special effects. Mensen zetten zichzelf in de schijnwerpers en tonen beelden die moeten uitdrukken - vaak in strijd met de werkelijkheid - hoe goed het wel niet met ons gaat, om "vrienden" en volgers te creëren. Christus, de stralende zon, komt ons verlichten en onze authenticiteit herstellen, ons bevrijden van alle schijn. Hij laat ons duidelijk zien wat we zijn, omdat hij ons liefheeft precies zoals we zijn.

Veranderend perspectief

Paulus' bekering is geen ommekeer, maar een openstelling voor een totaal nieuw perspectief. In feite gaat hij verder op de weg naar Damascus, maar hij is niet meer wie hij tevoren was, hij is een ander mens geworden (vgl. Hand. 22, 10). Men kan zich bekeren en vernieuwen in het gewone leven, door de dingen te doen die we gewoon zijn te doen, maar met een veranderd hart en andere beweegredenen. In dit geval vraagt Jezus Paulus uitdrukkelijk om verder naar Damascus te gaan, waarheen hij al op weg was. Paulus gehoorzaamt, maar nu is het doel en het perspectief van zijn reis radicaal veranderd. Van nu af aan, zal hij de realiteit met nieuwe ogen zien. Voorheen waren het de ogen van de vervolger en scherprechter, van nu af aan zullen zij die van de leerling en getuige zijn. In Damascus zal Ananias hem dopen en introduceren aan de christelijke gemeenschap. In stilte en gebed zal Paulus zijn eigen ervaring en nieuwe identiteit die hem door Jezus is gegeven verdiepen.

Verspil de kracht en passie van jongeren niet

De houding van Paulus vóór zijn ontmoeting met de verrezen Jezus is ons niet zo vreemd. Hoeveel kracht en passie leeft er ook in jullie hart, beste jongeren! Maar als de duisternis om jullie heen en in jullie je verhindert juist te zien, lopen jullie het risico jezelf te verliezen in een zinloze strijd en zelfs gewelddadig te worden. En helaas zullen de eerste slachtoffers jijzelf en je naasten zijn. Ook bestaat het gevaar dat men strijdt voor zaken die oorspronkelijk rechtvaardige waarden verdedigen, maar die, wanneer zij tot het uiterste worden doorgevoerd, verworden tot destructieve ideologieën. Hoeveel jonge mensen worden vandaag de dag, misschien gedreven door hun politieke of religieuze overtuigingen, niet uiteindelijk instrumenten van geweld en vernietiging in het leven van velen! Sommigen - de digital natives - vinden in de virtuele omgeving en de sociale netwerken het nieuwe slagveld, en gebruiken zonder scrupules het wapen van fake news om gif te verspreiden en hun tegenstanders af te maken.

Wanneer de Heer in het leven van Paulus inbreekt, maakt Hij zijn persoonlijkheid niet ongedaan, noch wist Hij zijn ijver en hartstocht uit, maar Hij gebruikt deze gaven om hem tot de grote evangelist tot aan de uiteinden der aarde te maken.

Apostel voor de heidenen

Paulus zou later bekend worden als "de apostel van de heidenen": hij, die een Farizeeër was geweest, die de wet scrupuleus praktiseerde! Hier zien we een andere paradox: de Heer stelt zijn vertrouwen in dezelfde persoon die Hem vervolgde. Net als Paulus kan ieder van ons in het diepst van zijn hart deze stem horen die tegen hem zegt: "Ik vertrouw op jou. Ik ken je verhaal en ik neem het in eigen handen, samen met jou. Ook al ben je vaak tegen mij geweest, toch kies ik jou en maak ik jou tot mijn getuige". Goddelijke logica kan van de ergste vervolger een groot getuige maken.

De discipel van Christus is geroepen om het "licht van de wereld" te zijn (Mt. 5,14). Paulus moet getuigen van wat hij gezien heeft, maar nu is hij blind. We zijn weer bij de paradox! Maar het is juist door deze persoonlijke ervaring dat Paulus zich kan identificeren met hen tot wie de Heer hem zendt. In feite is hij tot getuige gemaakt "om hun ogen te openen, opdat zij zich bekeren van de duisternis tot het licht" (Hand. 26,18).

"Sta op en getuig!"

Door het nieuwe leven te omhelzen dat ons in het doopsel wordt geschonken, ontvangen wij ook een zending van de Heer: "Gij zult mijn getuige zijn!". Het is een missie waaraan wij ons moeten wijden, die ons leven verandert.

Vandaag richt Christus' uitnodiging aan Paulus zich tot ieder van jullie jongeren: Sta op! Je kunt niet op de grond blijven zitten "medelijden met jezelf hebben", er wacht een missie op je! Ook jij kunt getuige zijn van het werk dat Jezus in jou is begonnen te doen. Daarom, in de naam van Christus, zeg ik tot u:

- Sta op en getuig van je ervaring van een blinde die het licht heeft ontmoet, die de goedheid en schoonheid van God heeft gezien in jouzelf, in anderen en in de gemeenschap van de Kerk die alle eenzaamheid overwint.

- Sta op en getuig van de liefde en het respect die mogelijk zijn in menselijke relaties, in het gezinsleven, in het contact tussen ouders en kinderen, tussen jong en oud.

- Sta op en verdedig sociale rechtvaardigheid, waarheid en gerechtigheid, mensenrechten, de vervolgd, de armen en kwetsbaren, zij die geen stem hebben in de samenleving, immigranten.

- Sta op en getuig van een nieuwe kijk op de schepping die je met verwonderde ogen doet kijken, die de Aarde als ons gemeenschappelijk huis erkent en die je de moed geeft om de integrale ecologie te verdedigen.

- Sta op en getuig dat mislukte levens weer kunnen worden opgebouwd, dat mensen die al geestelijk dood zijn kunnen herrijzen, dat tot slavernij gebrachte mensen weer vrij kunnen worden, dat harten die onder droefheid gebukt gaan door verdriet, weer hoop kunnen vinden.

- Sta op en getuig vreugdevol dat Christus leeft! Verspreid zijn boodschap van liefde en verlossing onder je medeleerlingen, op school, op de universiteit, op het werk, in de digitale wereld, overal.

De Heer, de Kerk, de Paus, vertrouwen op jullie en maken jullie tot getuigen voor zovele andere jongeren die jullie ontmoeten op de "wegen naar Damascus" van onze tijd. Vergeet niet: "Als iemand werkelijk de liefde van God heeft ervaren die hem redt, heeft hij niet veel voorbereidingstijd nodig om die liefde te gaan verkondigen. Iedere christen is missionair in de mate waarin hij de liefde van God in Christus Jezus heeft leren kennen" (Evangelii Gaudium, 120).

Sta op en vier de WJD in de particuliere kerken!

Ik nodig jullie, jongeren van de wereld, allen opnieuw uit om deel te nemen aan deze geestelijke pelgrimstocht die ons zal leiden naar de viering van de Wereldjongerendagen in Lissabon in 2023. De eerstvolgende afspraak vindt echter plaats in jullie eigen kerken, in de verschillende bisdommen en kerkprovincies van de wereld, waar op het Hoogfeest van Christus Koning de Wereldjongerendag 2021 op plaatselijk niveau zal worden gevierd.

Ik hoop dat wij allen deze etappes kunnen beleven als ware pelgrims en niet als "geloofstoeristen"! Laten we openstaan voor de verrassingen van God, die zijn licht wil laten schijnen op ons pad. Laten we openstaan om zijn stem te horen, ook via onze broeders en zusters. Zo zullen wij elkaar helpen om samen op te staan, om in deze moeilijke tijden profeten te worden van nieuwe tijden, vol van hoop! Moge de Heilige Maagd Maria voor ons ten beste spreken.

Rome, St. Jan van Lateranen, 14 september 2021, Feest van de Verheffing van het Heilig Kruis.

FRANCISCUS

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Eindredactie. A. Kruse, MA
Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK